

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

maandag 1 dec. **Efeziërs 2:13-18**

'Thans echter, in Christus Jezus, zijn jullie, die eens veraf waren, nabij gekomen door het bloed van de Christus. ¹⁴ Want Hij is onze vrede, Die beiden één heeft gemaakt en de middenmuur van de stenen omheining (de vijandschap in Zijn vlees) heeft weggebroken ¹⁵ en de wet van geboden in inzettingen buiten werking heeft gesteld, opdat Hij de twee in Zichzelf tot één nieuwe mensheid schept, vrede makend, ¹⁶ en beiden in één lichaam met God door het kruis wederzijds verzoent, de vijandschap erin dodend. ¹⁷ En in Zijn komen, verkondigt Hij als evangelie vrede aan jullie die veraf en vrede aan hen die nabij waren, ¹⁸ want door Hem hebben wij beiden in één geest de toegang tot de Vader.'

Dit is een prachtig tekstgedeelte uit Efeziërs twee. De nadruk ligt hierin op vrede! Het is nu niet de bedoeling om hier een Bijbelstudie over te schrijven, maar het geeft wel het *thema* aan voor deze week. **Vrede!** 'Hij is onze vrede'; In bovenstaande tekst wordt aangegeven hoe Christus vrede maakt tussen verschillende groepen mensen die afstand hielden van elkaar. Hij verkondigt het *evangelie van vrede*. Zomaar drie accenten van vrede in een klein tekstgedeelte: *Hij is onze vrede, Hij maakt vrede en Hij verkondigt het evangelie van vrede, door Zijn aanwezigheid!* Laten we deze week eens met elkaar nadenken over vrede. Misschien zal het ons verbazen, wanneer we dan de uitwerking van vrede in allerlei verschillende omstandigheden mogen zien en overdenken. Vrede staat bijvoorbeeld tegenover oorlog. Vrede heeft bovendien een innerlijk bereik waarin het werkzaam kan zijn in onze harten en onze gedachten. Er is zelfs een verschil te ontdekken tussen de vrede van God en de vrede van Christus in deze tekst. Laten we ons deze week hier eens op richten, om zowel voor ons eigen leven als voor dat van anderen de wezenlijke waarde en werkzaamheid mogen verstaan. Vrede is het gevolg van *verzoening* in alle omstandigheden; dat is het uitgangspunt voor deze week.

dinsdag 2 dec. **Efeziërs 2:17-18**

'En in Zijn komen, verkondigt Hij als evangelie vrede aan jullie die veraf en vrede aan hen die nabij waren, ¹⁸ want door Hem hebben wij beiden in één geest de toegang tot de Vader.'

*Door Hem hebben wij beiden in één geest de toegang tot de **Vader**.*

Deze woorden brengen ons in aanwezigheid van God, de Vader en Zijn huisgezin!^{Ef.2:19} Een volkomen nieuwe omgeving, ver weg van alle bedreigingen, boosheid en kilte van de wereld om ons heen. Een omgeving waar liefde ons verwarmt, waar rust en vrede en hartelijkheid onder elkaar de sfeer bepaalt. 'Er is geen afstand', is de tekst van een mooi lied. Niet alleen koele beleefdheidsvormen wanneer we elkaar ontmoeten, maar hartverwarmende vreugde in onze omgang met elkaar. Dat zijn zo maar een aantal gevoelens die opwellen uit de bron van genade, vrede en liefde in Gods huisgezin. Christus heeft de deur daarvoor geopend. Het begon, doordat Christus door Zijn bloed, het bloed van het kruis, de scheiding tussen Gods volk, Israël en ons, die tot dan toe aanwezig was, wegbrak.^{Ef.2:14} Hij bracht daarmee verzoening tot stand met God en met elkaar. Geen voorwaarden op menselijke basis waren nog nodig. De gelovigen uit de natiën, die tot dan toe 'veraf' waren en de gelovigen uit Israël die 'nabij' waren werden omgevormd tot één lichaam, de ecclesia, waarvan Christus het hoofd is. Zó kregen wij in één geest toegang tot de Vader. Dat geeft inhoud aan het evangelie van vrede, door de komst van Christus in de wereld en Zijn aanwezigheid in ons hart.

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

woensdag 3 dec. **2 Timotheüs 2:22**

'Maar ontvlucht de jeugdige begeerten, jaag echter naar gerechtigheid, geloof, liefde, vrede met allen die de Heer aanroepen uit een rein hart.'

Paulus schrijft dit aan Timotheüs vanwege de afwijkingen van zijn evangelie en de onderlinge woordenstrijd; maar ook omdat allen zich van hem afkeerden uit Azië. In plaats van een pijler en fundament van de waarheid was de ecclesia veranderd in een 'groot huis', ^{2Tim. 2:20} waarin instrumenten tot eer, maar ook instrumenten tot oneer aanwezig waren. Hij spreekt over de gevaarlijke tijden die in de latere dagen aanwezig zullen zijn, waarin mensen zelfzuchtig, grootsprekend, trots en met nog meer negatieve eigenschappen aanwezig zullen zijn. En dat vond allemaal plaats *in* het 'grote huis' van gelovigen. Hij roept op om het negatieve te ontvluchten en te 'jagen' naar gerechtigheid, geloof, liefde en 'vrede met allen' die de Heer aanroepen vanuit een rein hart. De tijd en omstandigheden die hij beschrijft, krijgen in veel vormen gestalte in onze tijd. Met name in de wereld om ons heen, maar ook in de ecclesia. Jagen naar vrede met allen die de Heer aanroepen uit een rein hart. In dit gedeelte wijst de apostel op de *latere* dagen, misschien wel profetisch gesproken over de tijd waarin wij leven. ^{Vgl. 2 Tim. 3:1-9} Paulus spreekt over 'jagen'. Het kost best weleens moeite om zo met elkaar om te gaan, zelfs in de ecclesia, want het is immers een 'groot huis' geworden. Paulus begint al zijn brieven met een aanspreekvorm van 'genade en vrede van God de Vader en van Jezus Christus, onze Heer. In deze brief voegt hij hier *'barmhartigheid'* aan toe en wijzigt de standaard uitspraak 'Jezus Christus' in *Christus Jezus*. Dat doet hij ook in de brief aan Titus. Beiden waren zijn 'geestelijke kinderen'. Het accent ligt in deze brief misschien meer op 'het innerlijk' en de gevoelens jegens elkaar, dan op de wandel alleen. Hij is de Vader van het medelijden en de God van alle vertroosting. ^{2 Kor. 1:3} Hij stelt ons in staat om elkaar te vertroosten met de vertroosting waarmee wijzelf door Hem vertroost worden. Prachtige woorden om een warme gemeente te zijn.

donderdag 4 dec. **1 Thessalonicenzen 5:3**

'Maar wanneer zij ook maar zouden zeggen: "vrede en zekerheid", dan is onvermoed voor hen totale ineenstorting aanstaande, ...'

Gisteren overdachten we wat Paulus schreef over de 'latere' dagen. Het zal dan een gevaarlijke tijd zijn. Hij heeft hierover in deze eerste brief aan de Thessalonicenzen al uitgebreid geschreven. Hij noemt het 'de dag van de Heer', die komt als een dief in de nacht. Onvermoed voor de wereld van de ongelovigen, maar niet voor de 'zonen van het licht' en van de dag. Een kenmerk is dat er beweerd zal worden dat het *vrede* is. De mensen zullen daarmee gerustgesteld worden. Onlangs las ik, dat één van de huidige wereldleiders al heel veel conflicten beëindigd zou hebben en 'voor vrede heeft gezorgd'. Toch wekt die leider niet de indruk om naar 'vrede te jagen', maar eerder naar de *Nobelprijs* van de vrede. In de gevaarlijke tijden zal de leugen de waarheid ten onder houden. Dinsdag lasen wij nog dat wij de vrede zouden najagen met allen, die de Heer aanroepen...*'uit een rein hart'*. Laten wij er daarom voor waken om in vrede te geloven van mensen die zichzelf verheffen vanuit een onrein hart.

vrijdag 5 dec. **Filippenzen 4:7**

'En de vrede van God, die al het denken te boven gaat, zal jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus.'

We hebben gelezen dat Paulus schrijft over 'genade en vrede' in de aanhef van zijn brieven. Hierbij werd aangegeven door de tekst, dat deze genade en vrede 'vanaf' God komt en van de Heer Jezus Christus is. In het vers waarover wij nu kort na zullen denken, is het de vrede **van** onze God. Gods *eigen* vrede die in ons werkzaam is. Dat is geen schijnvrede of een oppervlakkige of zelfs leugenachtige vrede, die in de wereld wordt verkondigd. Zo'n soort vrede brengt geen werkelijk diepe vrede, maar juist onzekerheid en twijfel. Gods *eigen* vrede gaat al ons denken te boven. Hij weet al vanaf het begin de afloop van alles. En Hij heeft alle omstandigheden in Zijn hand om die de afloop te leiden en volledig te bereiken. Zijn vrede brengt ons hart en onze gedachten tot rust, omdat Hij ze veilig en zeker bewaart in Christus Jezus. Reken hiermee en met alles wat rein en waar en lieflijk is en de God van de vrede zal met ons zijn! ^{vgl. Fil.4:8-9}

zaterdag 6 dec. **Kolossenzen 1:20**

*'...en door Hem het al wederzijds met Zichzelf te verzoenen, **vrede gemaakt** hebbend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.'*

Gisteren stonden wij stil bij de vrede VAN God. Gods eigen vrede die in ons werkzaam is. Vandaag mogen we eens nadenken over de vrede MET God. De tekst uit de brief aan de Kolossenzen wijst ons op het universele bereik van Gods vrede. Door Christus verzoent God allen wederzijds MET Zichzelf. Misschien loopt deze tekst enigszins parallel aan Rom. 3:22, waar het over geloof gaat: ²² *'een gerechtigheid echter van God door het geloof van Jezus Christus, voor allen en op allen die geloven. Er is immers geen onderscheid,...'* Het geloof van Jezus Christus is bestemd voor allen! En is op allen die geloven. Wellicht kunnen we hieruit opmaken, dat het geloof van Jezus Christus nu al werkzaam is **in** gelovigen, maar dat allen, ook mensen die nog niet geloven, uiteindelijk daar ook bij betrokken zullen worden. Zijn geloof is immers VOOR allen. De parallel met de tekst uit Kolossenzen is, dat ook de vrede die voortvloeit uit het 'bloed des kruizes' uiteindelijk ook ongelovigen zal bereiken en zal laten ervaren dat Gods vrede ook voor hun bestemd is, door het bloed van het kruis. Dat moment, dat in de voltooiing van heel Gods plan zal plaatsvinden, is het sublieme hoogtepunt van de werking van het bloed des kruizes, wanneer allen, zowel die op de aarde zijn en die in de hemelen zijn, door het lijden van Christus Gods vrede mogen ervaren en aan Zijn heerlijkheid deel zullen hebben.

zondag 7 dec. **Efeziërs 1:6**

'...tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, die ons begenadigt in de Geliefde.'

Het is meer dan de moeite waard om ook de voorgaande verzen te lezen uit dit gedeelte. Daarin klinken woorden zoals: zegen, heilig en smetteloos zijn voor Zijn aangezicht, tevoren bestemd zijn... en nog meer. Wanneer we hierboven dan lezen over onze lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, krijgt die lofprijs nog meer inhoud. God begenadigt ons in de Geliefde. Paulus schrijft over 'het koninkrijk van de Zoon van Zijn (Gods) liefde'; Kol. 1:13 Hij is de Geliefde. Dat koninkrijk is de tegenstelling tot het gebied van de duisternis, waarin wij ooit leefden, voordat God ons bekend maakte met, en deel liet hebben aan het geloof van Jezus Christus, onze Heer. Aardse genoegens zijn van tijdelijke aard. Het zijn zeepbellen met mooie kleuren, die plotseling uiteen spatten en weer voorbij zijn. Ze laten ons vaak teleurgesteld weer achter, zeker wanneer wij ons hele hart daarop hadden gezet. Niet voor niets wijs de apostel erop, dat wij bedacht zouden zijn op wat 'boven' is, waar Christus is. Kol. 3:1 Nu is het echt niet zo, dat ik u wil afhouden van aardse genoegens, zeker niet. Zelf maak ik daar ook graag gebruik van. We zouden het alleen niet tot de kern van ons leven maken, want juist dát is Christus voor ons. Hij is ons leven. Wanneer we de verfrissing en vernieuwing van geest mogen ervaren, dan worden de aardse genoegens, hoe leuk en gezellig vaak ook, tot bijzaak. Een mooi lied, dat mij vaak weer treft is: *'Stil, mijn ziel wees stil...'* Laten we dagelijks stil zijn en beseffen wat God ons in genade schenkt. Dat Hij ons begenadigt in de Geliefde, die Zijn bloed voor ons vergoot op Golgotha. Hij is het, Die de heerlijkheid die Hij bezat, toen Hij 'het aan God gelijk zijn' om onzent wil aflegde door mens te worden. Hij was gehoorzaam tot aan de dood, de dood van het kruis. Mag ook dat deel uitmaken van onze dagelijkse bezigheden. Uiteindelijk zal dit dan al onze gedachten dagelijks gaan bepalen, zelfs tijdens onze genoeglijke bezigheden, zodat wij God van harte dagelijks danken als onze lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigt, in de Geliefde.

maandag 8 dec. **Psalm 23**

'De HEER is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets. 2 Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water, 3 Hij geeft mij nieuwe kracht en leidt mij langs veilige paden tot eer van zijn naam. 4 Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed. 5 U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand, U zalfs mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. 6 Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven, ik verblijf in het huis van de HEER tot in lengte van dagen.' [NBV21]

Deze week kijken we naar de rust van God, ter voorbereiding van zondagochtend. Een thema dat door heel de Bijbel heen loopt, en gaat over een verlangen dat in ons allemaal

zit: rust. In een wereld die aan ons trekt, van alles van ons wil, verlangen we naar rust. En in deze oude Psalm zingt David daarover. Met Jahweh, de Heer, als onze herder, Die ons leidt naar plekken waar is wat we nodig hebben en Die ons beschermt en kracht geeft. Mogen we vandaag ook ervaren hoe God met ons is, voor ons zorgt en ons kracht geeft.

dinsdag 9 dec. **Psalm 62:2-7**

'Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust, van Hem komt mijn redding. 3 Hij alleen is mijn rots en mijn redding, mijn burcht, nooit zal ik wankelen. 4 Hoe lang nog vallen jullie aan op één man en bedreigen jullie hem met de dood? Hij is als een muur die omvalt, als een wal die op instorten staat. 5 Zij willen hem van zijn hoogte storten, de leugen is hun lust en hun leven, een zegenwens ligt op hun lippen, maar in hun hart verbergt zich een vloek. 6 Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen, van Hem blijf ik alles verwachten. 7 Hij alleen is mijn rots en mijn redding, mijn burcht, ik zal niet wankelen.' ^[NBV21]

Als koning van een klein volk omringd door vijanden, moet David zich vaak in het nauw gedreven hebben gevoeld. Hij staat op instorten, schrijft hij. Waar zoek je dan je redding? Ga je meer investeren in het leger? Een actuele vraag. Waar kan je nog terecht, wie kan je nog vertrouwen? David komt uit bij God. Alleen daar is nog redding te vinden, alleen van Hem komt de rust waar zijn ziel zo naar verlangt.

woensdag 10 dec. **Micha 4:1-4**

'Eens zal de dag komen dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Volken zullen daar samenstromen, 2 machtige naties zullen zeggen: 'Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.' Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. 3 Hij zal rechtspreken tussen machtige volken, over grote en verre naties een oordeel vellen. Dan zullen zij hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal nog de wapens leren hanteren. 4 Ieder zal zitten onder zijn wijnrank en onder zijn vijgenboom, door niemand opgeschrikt, want de HEER van de hemelse machten heeft gesproken.' ^[NBV21]

Tussen al het geweld en al de oorlogen van onze tijd, klinken daar nog altijd de woorden van hoop die God door de profeten gesproken heeft. We kijken met reikhalzend verlangen uit naar dat moment, waarop God alle dingen heeft rechtgezet. Hoe zou dat gaan, hoe leert de mens zijn slechte gewoontes af? Het begint met onderricht worden over God, Hem leren kennen en de paden gaan die Hij wijst. Dan zal er geen oorlog meer komen, en al het oorlogstuig geen nut meer hebben. Dan zal er overvloed zijn, en kunnen we eindelijk ingaan in Zijn rust. Verlangen we daar niet naar?

donderdag 11 dec. **Hebreeën 4:1-5**

'Aangezien de belofte om zijn rust binnen te gaan nog steeds van kracht is, moeten we ervoor waken dat iemand van u ook maar de schijn wekt achter te blijven. 2 Want ook aan ons is het goede nieuws verkondigd, net als aan hen; maar het verkondigde woord baatte hun niet, omdat zij het – anders dan wie het aannamen – niet geloofden. 3 Omdat wij echter geloven, gaan we de rust binnen waarvan Hij gezegd heeft: 'In mijn toorn heb Ik gezworen: "Nooit zullen ze mijn rust binnengaan"' – hoewel zijn werk al met de grondvesting van de wereld voltooid was. 4 Over de zevende dag heeft Hij immers ergens gezegd: 'En op de zevende dag rustte God van al zijn werk,' 5 hier echter: 'Nooit zullen ze mijn rust binnengaan.' ^[NBV21]

De Hebreeënschrijver denkt na over die belofte van God, dat er eens rust zou zijn. God zette de toon, door op de 7^e dag te rusten. Niet omdat Hij moe was, maar om ons te laten zien waar het om gaat, wat ons doel is. Het volk ging op weg naar het beloofde land om daar met God te kunnen leven, maar ze vertrouwden God niet, en struikelden al voor ze aankwamen. Daar komt Gods uitspraak vandaan, dat zij, door ongeloof, de rust niet zouden zien. Het bleef een belofte voor de toekomst. Nog altijd. Maar nu, voor de gelovigen, geldt dat wij daar wel deel aan mogen krijgen. Daar mogen we nu al iets van proeven in ons leven, als we onze aandacht op Hem richten, maar we weten dat we ook in de toekomst daarin zullen delen. Laten we daar vandaag aan vast houden, in alle drukte die we zullen tegenkomen.

vrijdag 12 dec. **Hebreeën 4:6-11**

'Het staat dus vast dat mensen er kunnen binnengaan, maar degenen aan wie vroeger het goede nieuws verkondigd is, zijn er vanwege hun ongehoorzaamheid niet binnengegaan. 7 Daarom legt God opnieuw een dag vast, een 'vandaag', waarover Hij, zoals eerder is opgemerkt, lange tijd later David heeft laten zeggen: 'Horen jullie vandaag zijn stem, wees dan niet halsstarrig.' 8 Was de rust hun al door Jozua gegeven, dan zou God daarna niet meer over een andere dag hebben gesproken. 9 Er wacht het volk van God dus nog steeds een sabbatsrust. 10 Want wie Gods rust is binnengegaan, vindt rust na zijn werk zoals God na het zijne. 11 Laten we dus alles op alles zetten om die rust binnen te gaan, opdat niemand dit voorbeeld van ongehoorzaamheid volgt en te gronde gaat.' ^[NBV21]

Het feest ging voor het volk niet door, waardoor er nog altijd die dag in het verschiep lag, waarop Gods rust zou aanbreken. De Hebreeënschrijver riep zijn luisteraars op die rust binnen te gaan, en niet ongehoorzaam te blijven. Hoewel er enkelen geloofden, bleef het volk ongehoorzaam, en zocht zelf die rust te bewerken. In de opstand die volgde, werd Jeruzalem en de tempel verwoest, en uiteindelijk het volk het land weer uitgedreven. Nog altijd is het wachten op die dag. Hoe bijzonder om daar, simpelweg omdat we geloven, deel van uit te mogen maken!

zaterdag 13 dec. **Mattheüs 11:28-30**

'Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven. 29 Neem mijn juk op je en leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, 30 want mijn juk is zacht en mijn last is licht.' ^[NBV21]

Jezus kwam naar Zijn volk toe. Een volk vermoeid door het juk van de Romeinen, dat zwaar op hen drukte. Een volk snakkend naar rust, naar die beloofde dag. En Hij kwam vertellen, dat het moment eindelijk was aangebroken. Het koninkrijk van God is dichtbij! Neem Mijn juk op je, dat is zacht en licht, dat zal je rust geven! Ze hoopten dat Hij de Romeinen zou verslaan, maar Hij kwam uiteindelijk om iets groters te doen: de zonde en de dood teniet te doen en een nieuw leven mogelijk maken, ook voor ons. In dat nieuwe leven mogen we vandaag leven, ook vandaag zouden we niet de lasten die de wereld op ons wil leggen blijven dragen. We zouden in dat nieuwe leven moeten stappen dat God ons geeft, en ons richten op onze Heer, Die alleen ons rust kan geven.

zondag 14 dec. **Romeinen 8:31-35**

'Wat moeten wij hier verder over zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn? 32 Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons dan met Hem ook niet alles schenken? 33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. 34 Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt, zit aan de rechterhand van God en pleit voor ons. 35 Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard?' ^[NBV21]

Wij hebben reden om blij te zijn. Wij hebben reden om, in een onrustige duistere wereld, rust te vinden, want wat God door Jezus voor ons gedaan heeft, verandert alles. Paulus kan niet anders dan stellen: wat moeten we verder nog zeggen? Dit verandert alles! God geeft ons alles! Niemand kan ons nog veroordelen, we horen bij Hem. En als God, de maker van het universum, voor ons is, wat kan ons dan nog overkomen? Wie kan ons nog iets doen? Dit kan onze vreugde zijn, in alle omstandigheden, in alles wat ons overkomt. Dit feit blijft, we zijn van Hem, en niets kan ons scheiden van Zijn liefde.

maandag 15 dec. **1 Corinthiërs 1:9**

'Trouw is de God, door Wie jullie werden geroepen tot gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer.' ^[NCV]

Het woord 'trouw' hier betekent zoveel als: 'gelovig, geloofwaardig'. Deze tekst spreekt van de betrouwbaarheid van God. Hij voert precies uit, wat Hij in Zijn woord heeft beloofd. Twee verzen eerder staat, dat wij de onthulling van onze Heer Jezus Christus (Zijn aanwezigheid) verwachten. Góð belooft ons, dat de dag van de Heer Jezus Christus zal aan breken. En Hij kiest in genade mensen uit, ook u en mij, om deel te mogen hebben aan het werk, dat Hij in Christus uitvoert. Met een oud lied kunnen we dan van harte zingen:

*God is getrouw, Zijn plannen falen niet,
Hij kiest de Zijnen uit, Hij roept die allen.
Die 't heden kent, de toekomst overziet,
laat van Zijn woorden geen ter aarde vallen.
En 't werk der eeuwen, dat Zijn Geest omspant,
volvoert Zijn hand.*

dinsdag 16 dec. **Hebreeënen 11:1**

'Geloof nu is aanneming van zaken die verwacht worden, [en] aantoning van wat niet gezien wordt.' ^[prCV]

Wat God zegt, zal gebeuren op Zijn tijd. Maar de vervulling van Zijn beloften kunnen we vaak niet meteen zien met onze ogen. Bij iets letterlijk zien is er immers geen sprake van geloof, maar van een feit. Bij geloof echter zie je in je geest de waarheid van al Gods beloften. Iets, wat niet is te zien met je zintuigen, accepteer je dan toch als waarheid: het zál een feit worden in de toekomst. En dat geloof is door God gegeven. Wij verwachten (zijn helemaal overtuigd van) alles wat de Schrift belooft. In genade maakte God ons, via Paulus, bekend wat als eerstvolgende in Zijn plan van tijdperken zal gebeuren, namelijk, dat de leden van het Lichaam van Christus, tegelijk, de Heer tegemoet gaan in wolken, om Hem te ontmoeten! Inderdaad zien wij dat nog niet, maar we geloven Hem! Ja, wij mogen dit met reikhalzend verlangen verwachten. Dát biedt troost en uitzicht, zowel in leven als in sterven.

woensdag 17 dec. **Lucas 1:38a**

'En Maria zeide: "Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord."'

Toen de engel Gabriël Maria [dezelfde naam als: Miriam] bezocht, had hij een bijzondere, geweldige boodschap voor haar: Miriam mocht moeder worden van hét Kind, Jezus. Hij was echter de Zoon van Góð, niet van een aardse vader. Op de aankondiging van dit wonder reageerde Miriam met: "... laat mij geschieden naar uw woord." En zij stelde zich op als 'slavin' van de Heer ^[NBG: dienstmaagd]. Zij vertrouwde op het woord van Gabriël, namelijk dat de kracht van de Allerhoogste (Degene Die alles in hemelen en op aarde bestuurt) haar zou overschaduwen. Hierdoor zou zij, een maagd, moeder worden van de aan Israël beloofde Messias! In genade kiest en roept God mensen om Zijn machtige plan uit te voeren. God roept ook ons. Dan mogen wij ons naar Zijn woord en roeping voegen en bruikbaar zijn in Zijn Hand: ten zegen van anderen!

donderdag 18 dec. **Micha 5:1a**

'En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël.' ^[HSV]

Door onder ons te komen, heeft Christus Zichzelf vernederd en de vorm van een slaaf (namelijk van een mens) aangenomen. Zo werd Hij geboren uit de maagd Maria. Zijn geboorte vond plaats in Bethlehem, dat als klein gerekend werd; te gering om belangrijk te zijn in Juda. In dit onbelangrijk geachte Bethlehem werd echter de Redder van het al geboren! Met Bethlehem-Efratha als geboorteplek, koos God 'het zwakke' in Israël (en onder de mensen) uit. Hierdoor kan niemand ergens op roemen, zodat Hij Zijn grote liefde, kracht en sterkte kan tonen. Jezus vervulde zo in ootmoedigheid al Gods beloften. Na Zijn dood werd Hij echter uitermate verhoogd door Zijn Vader. God veracht niet wat misschien gering geacht wordt bij mensen, maar toont juist door middel van 'het zwakke' Zijn heerlijkheid. Het gaat immers om Zijn eer, niet om wat bij mensen sterk of machtig is! Laat dus de ootmoedige gezindheid, die in Christus was, ook in ons zijn. Als wij zwak zijn, dán wordt Zijn sterkte en kracht zichtbaar!

vrijdag 19 dec. **Genesis 35:16**

'En zij [Jacob en de zijnen] braken op uit Bethel. Toen zij nog maar een kleine afstand af hoefden te leggen om bij Efrath te komen, baarde Rachel, en zij had het zwaar tijdens het baren.' [HSV]

Jacob (door God Israël genoemd) trekt weg uit Bethel, het 'huis van God'. Dan baart zijn vrouw Rachel, in de streek Efrath rond Bethlehem, een zoon, waarna zij sterft. Net voor haar sterven noemt zij deze: Ben-oni. Dat kan zijn: 'zoon van mijn zuchten'; misschien: 'zoon van mijn pijn'. Maar zijn vader Jacob, noemt hem gelijk: Ben-jamin, oftewel: 'zoon van de rechterhand'. Later werd in Bethlehem-Efratha onze Heer geboren. En Hij was ook de Zoon van de rechter(hand). Want na Zijn smadelijke dood, en opstanding (waarmee Hij de dood van zijn kracht beroofde!) verhoogde God, Zijn Vader, Hem uitermate. Christus Jezus, de Zoon van Zijn liefde, zit nu aan de rechter(-kant) van God. Zo ontving Hij alle macht in hemelen en op aarde. Gods liefde gaat, via Hem, naar ieder uit en Christus brengt het al terug naar de Vader. Wat een onmetelijke liefde van deze Zoon!

zaterdag 20 dec. **Lucas 2:26**

'En hem [Simeon] was door de heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had.'

Rondom Jezus' geboorte leefde er in Israël bij sommigen sterk de verwachting dat de beloofde Messias [Grieks: Christus] zou komen. Hem had God immers via profeten aan Israël beloofd. Zo keek ook Simeon in Jeruzalem uit naar vertroosting van Israël, of ook Anna naar verlossing door Hem. Simeon verwachtte Hem, maar hij zag ook Gods Woord vervuld worden in baby Jezus: de Beloofde, Gods redding. Jaren later, (na de opstanding van de Heer) hadden de 'Emmaüsgangers' ook de verwachting, dat '... Hij [Jezus] het was, Die Israël zou verlossen.'^{Luc.24:21} En Hij bleek niet alleen de Verlosser van Israël te zijn, maar Hij werd zelfs de Redder van heel de schepping, van het al! Ook wij, leden van het Lichaam van Christus, mogen Hem nu al met ons hart kennen als de Christus en als Redder! Vader, U alle dank en eer!

zondag 21 dec. **Mattheüs 16:13**

'Toen Jezus gekomen was in het gebied van Ceasarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: "Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?"' [HSV]

In deze vraag ligt het antwoord opgesloten. Hij zei van Zichzelf dat Hij de Zoon van Adam, de Zoon des mensen, is. Daarmee heeft Hij alle rechten op de regering over de mensheid. In Zijn wederkomst (als Hij Zijn voeten op de Olijfberg zet) zal Hij Koning van de koningen en Heer van de heren blijken te zijn. Mattheüs opende zijn verslag ook met de veelzeggende tekst, dat Hij de zoon van David, de zoon van Abraham is. Meer hoeft niet gezegd te worden. Hij is de Rechthebbber op de troon. Ook in ons hart. Hij op de troon, dan is het goed. Vader, dank U dat Uw Zoon mijn Redder is.

maandag 22 dec. **Mattheüs 16:14**

'Zij zeiden: "Sommigen: Johannes de dooper. Anderen: Elia, en anderen: Jeremia of één van de profeten."' [HSV]

Onder het volk Israël in die dagen was verdeeldheid; men wist niet wie Hij was. Sommigen herkenden Hem aan de tekenen en wonderen die Hij deed. Maar door de bank genomen beseftte men niet wie Hij was. In de drie gegeven antwoorden zat wel iets, maar toch was het mis. De profeten hadden Hem aangekondigd: de Messias, de Christus, waar Israël op zat te wachten. Maar toen Hij er was, wilde men Hem toch niet. Hij is nu de Opgewekte, de Verheerlijkte en zit aan Gods rechter(hand). Hij bidt en pleit zelfs voor u, jou en mij. Is dat niet geweldig? Ook deze dag is dat zo.

dinsdag 23 dec. **Mattheüs 16:15,16**

'En Hij zei tegen hen: "Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?" Simon Petrus antwoordde en zei: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God."' [HSV]

Enorme onthulling! Petrus beseftte dat door heilige geest, en sprak de waarheid. Hij is de Gezalfde Die door Vader beloofd was, de Zoon van de levende God. Veel duidelijker kan het niet worden. Hij is de Messias Die al zo lang daarvoor keer op keer was aangekondigd. Nu was en wandelde Hij te midden van Zijn volk. Men erkende Hem echter

niet. Niet lang daarna werd Hij overgegeven in de handen van de Romeinen. Hij is de Zoon van Gods liefde en als zodanig deed en handelde Hij uit liefde. Dat heeft gevolgen voor u, jou en mij. Wij danken de Vader, die ons zo liefheeft.

woensdag 24 dec. **Mattheüs 16:17**

'En Jezus antwoordde en zei tegen Hem: "Zalig ben jij, Simon Bar-Jona, want vlees en bloed hebben jou dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is."' [HSV]

De geest van God werkte in Petrus, zodat hij die grote belijdenis kon spreken. Anders had hij dat nooit beseft, laat staan gekund. De Vader had hem dat laten zien en zijn verstand en hart geopend. Anders had Petrus dat nooit zo kunnen verstaan. Zonder de geest van God is de mens niets. Zo is het ook met het verstaan van het evangelie van de voorhuid: overstromende genade. Daarin leven wij nu. Dank God voor Zijn onuitsprekelijke genade!

donderdag 25 dec. **Mattheüs 1:21**

'En zij zal een Zoon baren en je zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk redden van hun zonden.' [HSV]

In een droom werd dit door een boodschapper van God tegen Jozef gezegd over Maria, zijn aanstaande vrouw. Zo gebeurde het ook: Jezus, Jahweh-Redder, dat is Zijn naam, werd geboren. En Hij zal Zijn volk redden van hun zonden, waarvan de belangrijkste ongelof is. Hij kwam toen als Redder en Hij zal in de nabije toekomst weer komen om Zijn volk Is raël te redden van hun zonden. Paulus zegt dat ook in Romeinen 11:26,27. Hij redt u, jou en mij vandaag. Zijn bewarende, reddende hand in ons leven. Ja dat is fijn: Hij redt.

vrijdag 26 dec. **Galaten 4:4,5**

'Toen echter het complement van de tijd kwam, vaardigde God Zijn Zoon af, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, opdat Hij hen die onder de wet zijn, uitkoopt, opdat wij het zoonschap krijgen.' [NCV]

Het doel van het complement van de tijd was, dat Hij in die periode geboren zou worden, Die Israël zou verlossen van hun zonden en ze zou uitkopen uit de slavernij van de wet. Zo zouden alle geredden de status van zoon krijgen, of het nu Israëlieten of anderen betreft. Dank Vader dat Hij ons, u, jou en mij uitgekocht heeft en dat wij kunnen leven in de volle vrijheid van de genade van God. Zoonschap is: tot eer van Vader leven.'

zaterdag 27 dec. **1 Corinthiërs 1:30**

'Maar uit Hem zijn jullie in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God, en rechtvaardiging, heiliging en verlossing.' [HSV]

Het is uit God dat wij in Christus Jezus zijn. Rijker wordt het niet. Alle wijsheid is in Hem. God rechtvaardigt ons in Hem, en heiligt ons zo en verlost ons op de dag van de vrijkoping. Wat geweldig en heerlijk is dit alles: genade van God, overstromend! Dan ga je zingen en danken! Doet u dat ook, vandaag, met al die anderen?

zondag 28 dec. **Jesaja 40:1**

'Troost, troost Mijn volk zal uw God zeggen.' [HSV]

Een heel bekende tekst! Jesaja gaf al in hoofdstuk 1 vers 3 aan, dat Israël Gods volk is, maar dat Israël Hem niet kende/erkende. De tekst van vandaag echter geeft nieuwe hoop voor Zijn volk en voor Jeruzalem. Inmiddels is de Verlosser, hun Messias gekomen, namelijk onze Heer Christus Jezus, Die echter afgewezen en gekruisigd werd. Maar Hij werd opgewekt, stond op en zal ook op nieuw terugkomen om gerechtigheid en vrede voor Zijn volk op aarde te brengen. In geloof weten wij zeker, dat dit gaat gebeuren en dat geeft troost en uitzicht! Hierbij zullen zelfs alle volkeren betrokken worden! En ja, dan heeft de nu al uitgeroepen gemeente (de leden van het Lichaam van Christus) een nóg geweldiger uitzicht. Wij hebben de verwachting, dat we Hem (als Hij roept en de bazuin van God klinkt) in wolken tegemoet zullen gaan. ^{1Thess.4:16,17} Dat zal gebeuren, net voor de gebeurtenissen rondom Zijn volk hier op aarde gaan plaatsvinden. Die verwachting geeft troost; troost voor ons hart, vandaag. Troost elkaar met deze woorden!

maandag 29 dec. **Johannes 7:1-9**

'En daarna trok Jezus rond in Galilea; want Hij wilde Zich in Judea niet ophouden, omdat de Joden Hem trachtten te doden. 2 Nu was het feest der Joden, Loofhutten, nabij. 3 Zijn broeders dan zeiden tot Hem: Ga vanhier en reis naar Judea, opdat ook uw discipelen uw werken aan-schouwen, die Gij doet. 4 Want niemand doet iets in het verborgen en tracht tegelijk zelf de aandacht te trekken. Indien Gij zulke dingen doet, maak, dat Gij bekend wordt aan de wereld. 5 Want zelfs zijn broeders geloofden niet in Hem. 6 Jezus dan zeide tot hen: Mijn tijd is nog niet gekomen, maar uw tijd is steeds bereid. 7 U kan de wereld niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig, dat haar werken boos zijn. 8 Gaat gij op naar het feest; Ik ga niet op naar dit feest, omdat mijn tijd nog niet vervuld is. 9 En nadat Hij dit tot hen gezegd had, bleef Hij in Galilea.'

Jezus laat zien waar het fout gaat in de wereld. Mensen noemen zichzelf goed en rechtvaardigen zichzelf. Jezus laat steeds zien dat dit huichelachtig is en dat ze in hun hart niet echt zijn. Geen mens kan zichzelf rechtvaardigen! God rekent ons Zijn rechtvaardigheid toe. Daar mogen wij op vertrouwen en mee rekenen. Niet onze eigen rechtvaardigheid, maar het is Zijn rechtvaardigheid die ons redt. En dat is maar goed ook.

dinsdag 30 dec. **Johannes 7:10-13**

'Maar toen zijn broeders opgegaan waren naar het feest, toen ging Hij zelf ook op, niet openlijk, maar als in het verborgen. 11 De Joden dan zochten Hem op het feest en zeiden: Waar is Hij? 12 En er was veel gemompel over Hem onder de scharen; sommigen zeiden: Hij is goed, anderen zeiden: Neen, maar Hij verleidt het volk. 13 Toch sprak niemand vrijuit over Hem, uit vrees voor de Joden.'

Jezus is zonder zonden als hij gekruisigd wordt. Dit betekent dat Hij volledig volgens de Thora leefde. Hier hoort ook bij dat Hij drie keer per jaar naar Jeruzalem ging. Hij kon dit feest niet overslaan. Maar omdat het Zijn tijd nog niet is, gaat Hij in het verborgene. Alleen zo kan Hij het perfecte lam zijn.

woensdag 31 dec. **Johannes 7:14-24**

'Doch toen het feest reeds op de helft was, ging Jezus op naar de tempel en leerde. 15 De Joden dan verbaasden zich en zeiden: Hoe is deze zo geleerd zonder onderricht te hebben ontvangen? 16 Jezus antwoordde hun en zeide: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; 17 indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek. 18 Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar wie de eer zoekt van zijn zender, die is waar en er is geen onrecht in hem. 19 Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Waartoe tracht gij Mij te doden? 20 De schare antwoordde: Gij zijt bezeten; wie tracht U te doden? 21 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Eén werk heb Ik verricht en gij verwondert u allen. 22 Daarom: Mozes heeft u de besnijdenis gegeven – niet, dat zij van Mozes komt, maar van de vaders – en gij besnijdt een mens op sabbat. 23 Als een mens op sabbat de besnijdenis ontvangt, opdat de wet van Mozes niet verbroken worde, zijt gij dan op Mij vertoornd, omdat Ik op sabbat een gehele mens gezond ge-maakt heb? 24 Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt met een rechtvaardig oordeel.'

Door het voorbeeld te gebruiken van de besnijdenis op de sabbat, laat Jezus zien dat de Farizeeërs en Schriftgeleerden met twee maten meten. Als je op de Sabbat mag besnijden, dan mag je ook goed doen aan een ander op de Sabbat. Dat is de kern, God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf! Die liefde gaat boven alles!